

Vlaams
Parlement

vergadering **C70**
zittingsjaar 2014-2015

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand

van 7 januari 2015

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van de heer Michel Doomst tot de heer Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over het bewaken van het groene karakter van de Rand – 649 (2014-2015)	3
VRAAG OM UITLEG van de heer Michel Doomst tot de heer Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over Vlabzorginvest – 653 (2014-2015)	5

**VRAAG OM UITLEG van de heer Michel Doomst tot de heer Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over het bewaken van het groene karakter van de Rand
– 649 (2014-2015)**

Voorzitter: mevrouw Lieve Maes

De voorzitter: De heer Doomst heeft het woord.

De heer Michel Doomst (CD&V): Minister, ik heb geen groene vingers, maar ik weet wel dat ik, als ik iets wil gedaan krijgen in de tuin, dat op tijd moet plannen. Daarom wil ik vragen naar de manier waarop u de – zeer nobele – intentie om tegen 2019 1000 hectare aan wat in het regeerakkoord is ingeschreven als 'bijkomend toegankelijk groen' te realiseren in de Vlaamse Rand, wilt uitvoeren.

Het is de bedoeling om parken, bossen en natuurgebieden toegankelijk te maken. Daarbij kunnen we ons bepaalde dingen voorstellen. We hebben de Rozentuin in Sint-Pieters-Leeuw, het domein Groenenberg in Vlezenbeek, het provinciedomein van Huizingen, de Plantentuin van Meise, het park van Tervuren, de tuin van de priorij van Groenendaal in Hoeilaart enzovoort. Dat zijn allemaal op en top toegankelijke parken en tuinen in de Vlaamse Rand.

Minister, mikken we alleen daarop? Bij ons op het platteland zijn er regio's met 25.000 hectare toegankelijk groen. Hoe breed vat u dat op? Wetende dat het proces natuurlijk nog in gang moet worden geduwd, wilde ik graag weten in welke richting u dat ziet. Welke types parken, bossen, natuurgebieden of andere zullen daarvoor in aanmerking komen? Zult u zich beperken tot de 19 gemeenten – dan wordt het toch wel zoeken – of is het de bedoeling die doelstelling te verspreiden en het toegankelijk groen in de brede randregio te realiseren? Is er een vorm van budget waarop wordt gemikt? Is er ook al overleg gepleegd met de collega die bevoegd is voor het ruimtelijk aspect op dat vlak? Ik neem aan dat de vraag misschien te vroeg komt, maar is het de bedoeling om daarbij ook lokale besturen vanuit eigen vindingrijkheid of suggesties in de toekomst te betrekken?

De voorzitter: De heer De Ro heeft het woord.

De heer Jo De Ro (Open Vld): Ik heb een bijkomende vraag, die valt onder de vraag welke parken, bossen en natuurgebieden er in aanmerking komen. Het zou bij deze doelstelling ook goed zijn mocht de Vlaamse overheid kijken naar wat ze zelf in handen heeft. Ik heb het dan niet alleen over bossen en parken, maar ook over een aantal historische gebouwen met vaak mooie tuinen die door de Vlaamse overheid worden gebruikt als vergader- en congresruimten, in Overijse of de overkant van Gaasbeek. Dat zouden voor mij mooie voorbeelden kunnen zijn waarbij de Vlaamse overheid zelf haar eigen deuren opengooit. Dat gebeurt al op tijdelijke momenten, maar nog niet op meer permanente basis.

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Het park van Groenenberg – het is toch daarop dat u doelt? – is inderdaad wel toegankelijk. Ik zal alleszins laten bekijken of er nog eigendommen zijn die verder kunnen worden opengesteld.

Wat de algemene thematiek betreft, weet u natuurlijk dat de Vlaamse Rand een transversale bevoegdheid is, waarbij de verschillende bevoegde ministers elk voor hun beleidsdomein specifieke aandachtspunten hebben geformuleerd ten aanzien van de Vlaamse Rand. Een daarvan is het versterken van het groene karakter van die Rand. De realisatie daarvan, en meer bepaald als het gaat over het verwerven van extra toegankelijk groen in de Vlaamse Rand, gespreid over

vijf jaar, wordt in hoofdzaak gerealiseerd door bijkomende aankopen. Men onderzoekt momenteel op het terrein welke bijkomende verwervingen mogelijk zouden zijn. We beperken ons daarbij niet noodzakelijk tot de huidige grenzen van de Vlaamse Rand, al was het maar omdat de gemeentegrenzen worden overschreden door groene gebieden en die verbindingen niet stoppen aan de grenzen. Het kan nuttig en nodig zijn om bepaalde groene gebieden met elkaar te verbinden over gemeentegrenzen heen, voor zover ze op zich al niet gemeentegrensoverschrijdend zijn. In hoofdzaak worden natuurlijk wel de negentien gemeenten bedoeld, aangezien zich daar ook de grootste tekorten voordoen op het vlak van toegankelijk groen.

Qua budgettaire mogelijkheden worden er op dit ogenblik geen extra middelen uitgetrokken, maar er zijn natuurlijk wel de reguliere kredieten in functie van groenverwerving die ter beschikking kunnen worden gesteld. Ik heb mijn administratie alleszins de opdracht gegeven om daarover op administratief niveau overleg te plegen. Dat is ook deze maand gepland. Ik zie ook mijn zake bevoegde collega. Overleg met de betrokken lokale besturen is natuurlijk vooral een taak en bevoegdheid die haar toekomt. Ik ga niet in de plaats treden van mijn uitstekende bevoegde collega, wat mij niet belet om samen met haar mee die kar te trekken.

De voorzitter: De heer Doornst heeft het woord.

De heer Michel Doornst (CD&V): Minister, ik begrijp natuurlijk dat we nog maar in de fase van verkenning zitten. Ik denk dat het belangrijk is dat we creatief zijn in de types van overeenkomsten. Ik denk dat het niet altijd hoeft te gaan over echte aankopen. Dat moeten we dan verder bekijken. Ik denk dat bepaalde methodieken van samenwerking met lokale of regionale besturen een haalbare kaart kunnen zijn. Om dure aankopen te vermijden, is het misschien mogelijk om met bepaalde regio's samenwerkingsovereenkomsten te maken om bestaande openruimtegebieden toegankelijk te maken en op een goedkopere manier tot dat belevingseffect te komen.

Ik zou het echt ook zonde vinden indien we het tot de negentien gemeenten beperken. Ik blijf erbij dat we de andere gemeenten in de brede Vlaamse gordel erbij moeten betrekken. Het klopt dat een buitengordel zeker meer groen heeft dan een binnengordel. Voor ons is het belangrijk dat er op het groene geheel ook gele strepen komen. Het lijkt me de moeite waard om op dat vlak op een positieve manier mee te werken aan de identiteit van onze regio. Dus doe ik een bede om dat breder te bekijken en creatief in te vullen. Heel wat lokale overheden in die brede rand zijn volgens mij bereid om over te gaan tot samenwerking.

De voorzitter: De heer Segers heeft het woord.

De heer Willy Segers (N-VA): Voorzitter, ik wilde het antwoord van de minister afwachten om eventueel nog suggesties te doen.

Ik stel me vragen over de hele beweging die er in de periode 2011-2012 was bij de definitieve afbakening van het Vlaams Stedelijk Gebied rond Brussel (VSGB). In een aantal randgemeenten zijn er toen groene corridors aangeduid. Ik neem gewoon het voorbeeld van mijn eigen gemeente. Ik herinner me de discussie van toen. We zijn nu twee tot drie jaar verder en niemand weet er iets van. Zijn ze toegankelijk of niet? Zijn het privé domeinen of niet?

En zijn er daar geen mogelijkheden? Het gaat dan wel niet om de geciteerde parken of mooi afgebakende groene zones, maar het zijn wel groengebieden die bewust via het VSGB als groene corridor behouden blijven. Als er dan toch geïnventariseerd wordt, moet misschien worden bekeken of er geen mogelijkheden zijn wat betreft wandelwegen of toegankelijkheid. Het moeten uiteraard geen parken worden.

De voorzitter: De heer De Ro heeft het woord.

De heer Jo De Ro (Open Vld): Ik ondersteun de creativiteitsvraag van de twee collega's. Zo is er bijvoorbeeld groen in het bezit van gemeenten dat niet wordt opengesteld omdat het onderhoud van bomen of het veilig maken van groen een kost meebrengt.

In onze stad hebben we een goede ervaring met het Agentschap voor Natuur en Bos (ANB). Wij geven onze eigendom in erfpacht en betalen een stukje aan het ANB, en het ANB zorgt voor een win-win. Het was al toegankelijk groen, maar de vrees was dat een stuk afgesloten zou moeten worden omdat we het niet meer zouden kunnen onderhouden.

Bij de groene corridors in de stadsvernieuwingsprojecten die de afgelopen tien tot twaalf jaar werden goedgekeurd bij ons in de stad, werden terechte vragen gesteld en vereisten opgelegd door de subsidiërende overheden Vlaanderen en Europa. Zo werd gevraagd om de oude Zenneoeveren opnieuw open te stellen. Daarbij is de samenwerking met Waterwegen en Zeekanaal NV heel belangrijk.

Vlaanderen heeft heel wat kamers en mensen onder zich die heel veel maatregelen voor de toegankelijkheid kunnen bevorderen. We moeten niet zozeer budgettair denken, maar eerder denken aan wat coördinerende duwtjes vanuit uw functie, minister, of vanuit die van andere ministers.

Een tweede domein waar ik het over had, ligt in Maleizen. Het is een park met een kasteel. De Vlaamse administratie en regering hebben er toegang om te vergaderen, er is een congresruimte. Er is ook een park rond. Het is niet zo spectaculair groot als dat van Groenenberg, maar zo moeten er nog zijn. Ik ken de patrimoniumlijst van de Vlaamse Gemeenschap niet uit het hoofd, maar ik stel vast dat we met de Vlaamse overheid over meer beschikken dan we vaak zelf vermoeden. Zelfs op het lokale terrein weten we het niet altijd.

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Ik zal eens in kaart trachten te laten brengen hoe het zit met de groeneigendommen en de toegankelijkheid ervan, zowel van de gemeenten, de provincie, de Vlaamse overheid en de Vlaamse overheidsinstellingen, zoals Waterwegen en Zeekanaal, waar ik zelf iets meer aan te zeggen hebben. Ik laat bekijken of we dit in kaart kunnen brengen en we het onderscheid kunnen maken op basis van de toegankelijkheid.

De heer Jo De Ro (Open Vld): Het is soms zonde en het betreft zowel mobiliteit als groen. Er is het Zennepad dat van Mechelen, aan het Zennegat, tot in Vilvoorde loopt, maar dat in Zemst plots wordt onderbroken. Men geraakt tot in Epegem, dan is er een kilometer Zenne waar geen pad is en weer een kilometer verder begint dan opnieuw een stukje. Soms kan een ontbrekende schakel zorgen voor een totaal andere beleving. Er is bovendien een impact op de mobiliteit.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van de heer Michel Doomst tot de heer Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over Vlabzorginvest – 653 (2014-2015)

Voorzitter: mevrouw Lieve Maes

De voorzitter: De heer Doomst heeft het woord.

De heer Michel Doomst (CD&V): Voorzitter, minister, ik stel deze vraag niet om mensen op te jagen of om onmiddellijk grote resultaten te verwachten, maar Vlabzorginvest lijkt me voor onze regio echt een heel nuttig instrument. U wees al op het belang transversaal, zeker met de minister van Welzijn, op korte termijn en denkende aan de vermaatschappelijking van de zorg die men een absolute duw wil geven de komende jaren. In onze regio zitten we echt met een achterstand inzake welzijns- en gezondheidsaanbod. Er is een nog grotere drang om er op het terrein resultaten rond te boeken.

Ik meen dat dit instrument, als we het goed uitwerken, veel meer kan betekenen dan wat er op dit ogenblik gebeurt met Vlabinvest. We moeten toegeven dat het op het terrein niet simpel is om iets te doen aan de woningnood. Vlabzorginvest biedt mijns inziens mogelijkheden aan groepen die nu zitten te wachten.

Zeker in het licht van de vermaatschappelijking van de zorg zijn mensen zich aan het groeperen. Ze kijken uit naar mogelijkheden om voor bepaalde types van welzijns- en gezondheidszorg een beter aanbod te creëren in onze regio.

Ik begrijp natuurlijk dat dit niet allemaal een-twee-drie kan gebeuren. Wat is het perspectief voor de Vlabzorginvest? Wilt u die naar analogie van de bestaande Vlabinvest uitbreiden naar de Vlaamse Rand?

Minister, hebt u al zicht op een budget? Is er al overleg met uw collega van Welzijn? Hij zal er zeker breed-Limburgs over willen nadenken. Welke actoren zullen er bij die uitwerking worden betrokken?

De voorzitter: De heer Persyn heeft het woord.

De heer Peter Persyn (N-VA): Mijnheer Doomst, dank u voor het warm houden van het dossier. Ik heb tijdens de bespreking van de beleidsnota ook gewezen op het feit dat wij er absoluut werk van willen maken om die historische achterstand bij te benen. Het materiaal ligt klaar. Ik heb toen ook gepleit voor een redelijke spreiding, zowel geografisch als ideologisch.

In aansluiting met de discussie van de eerste helft van deze vergadering vind ik dat de taalgevoeligheid daar moet worden bewaard. We zitten daar met een match tussen vraag en aanbod. Heel wat babyboomers staan klaar om in de regio hun oude dag te slijten. We moeten erover waken dat het zorgaanbod voor onze ouderen ook in de eigen taal kan gebeuren. Er is sowieso ook vanuit Brussel een grote belangstelling, ook van mensen uit de migratie die taalcurssussen volgen, om in de zorg aan de slag te kunnen. Maar als we de markt ongebreideld laten werken, en we weten dat er al grote kapers op de kust zijn, dreigen we daar met grote instellingen te zitten. Die zijn er veeleer voor een kapitaalkrachtig publiek en hebben ook een zeer Franstalige cultuur, dat moet gezegd worden. Ik pleit ervoor dat we van in het begin de taalaspecten in ogenschouw nemen. Zo kunnen we vermijden dat die mensen hun oude dag moeten slijten met personeel dat hen, met de beste wil van de wereld, niet kan helpen. Daar wou ik een extra lans voor breken.

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: De idee was om naar analogie van Vlabinvest een soort van grondenbank te maken in functie van sociale en van zorgdoeleinden, met de ambitie om dat te gebruiken als instrument om de achterstand die de Vlaamse Rand op dat vlak heeft ten aanzien van de rest van Vlaanderen enigszins in te lopen. Dat is een embryonaal gegeven. Ik heb daarover al contact gehad met het kabinet en de administratie. Men heeft qua welzijnsproblemen nog wel andere katten te geselen, zoals de heer Doomst terecht aangaf. Er is nog wel wat terughoudendheid. Er zijn contacten om te bekijken hoe we dit in concreto

gestalte kunnen geven. Dat zit vervat in het regeerakkoord. Ik heb het kabinet van minister Vandeurzen hierover gecontacteerd. Er is ook overleg over hoe we dat idee van Vlabzorginvest concreet gestalte kunnen geven, al dan niet met betrokkenheid van de provincie Vlaams-Brabant, waarnaar ook wordt verwezen. Ik herhaal dat dit in een embryonaal stadium zit, zowel wat betreft de concrete uitwerking als wat betreft de budgettaire middelen die ter beschikking zouden kunnen worden gesteld.

De voorzitter: De heer Doomst heeft het woord.

De heer Michel Doomst (CD&V): Minister, de voorzichtigheid van uw bewoordingen maakt duidelijk dat wij er toch werk aan zullen hebben om daar de komende maanden een stevige duw aan te geven. Dat betekent dat wij op het terrein gevolg moeten geven aan de evoluties die bezig zijn. Men is op zoek naar oplossingen. Er is vooral een vermaatschappelijkingstendens bezig. Indien wij een zorgbarometer zouden opstellen, zou die duidelijk maken dat wij een effectieve achterstand hebben. Wij moeten dus met alle ministers in de Vlaamse Regering samenwerken. Ik begrijp dat u de bal een beetje doorspeelt naar Welzijn omdat uiteindelijk ook daar mee de duw wordt gegeven. Wij hebben die achterstand. Er zitten op het terrein heel wat initiatiefnemers klaar. Het zou zonde zijn, mochten wij de trein missen. Wij moeten dit warm houden. Ik hoop dat wij de komende maanden samen de gelijkberechtiging kunnen verbeteren. Wij moeten hiertoe bij Vlaams-Brabant aandringen.

De voorzitter: De heer Persyn heeft het woord.

De heer Peter Persyn (N-VA): Ik pleit ook voor het warmhouden van dat dossier. Ik ben geflankeerd door iemand uit Oost-Vlaanderen. We moeten ook over de grens kijken. Er is heel wat affiniteit, vanuit de regio Aalst en voorbij Liedekerke, van heel wat ondernemers en zorgaanbieders om in het naburige Vlaams-Brabant, meer bepaald de strook Halle-Vilvoorde, heel actief aanwezig te zijn. Er is daar een natuurlijke band om extra zorgaanbod te realiseren. Laten wij dus vanuit Vlaams-Brabant met de burensamenzittingen en de zaken faciliteren.

De heer Michel Doomst (CD&V): Het zou niet slecht zijn als we hier eens de gedeputeerde voor Welzijn zouden uitnodigen om haar relaas te horen over wat zij op het terrein ervaart en als mogelijkheden ziet. Het is maar een suggestie, zij weet het zelf nog niet. Het lijkt mij niet onnuttig om eens te horen welke uitdagingen men op het terrein al goed kent.

De voorzitter: Wij kunnen daarop eventueel straks in de regeling der werkzaamheden ingaan.

De vraag om uitleg is afgehandeld.